

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

4 Cuncta quæ fiunt, adducit Dominus in iudicium, sive bonum, sive malum
sit. Eccl. 12. Timor Domini principium Sapientiæ, Prov. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

REGULA QUARTA.

*Cuncta quæ fiunt, adducet Deus in
iudicium, siue bonum siue malum
fit. Eccl. 12.*

*Timor Domini, principium sapien-
tia. Prov. 1.*

PARAPHRASIS.

*Timor Dei est principium vera sapientia.
Illa enim qua venit ex timore offen-
dendi homines, vel ex desiderio illis
placendi, est falsa & deceptiosa; Et
quamvis inueniantur in orbe multi
sapientes & politici, non in minori
numero inueniuntur tot stulti & fa-
turi.*

*Non enim major est stultitia, quàm en-
ga omnes monstrare se esse sapientem,
& non esse erga Deum, neminem la-
dere vel offendere, quàm hunc solum.*

REFLEXIO.

Prima & principalis Regula, quam
eligere debes, ut sapienter te regas,
est timere suum Dominum & suum Ju-
dicem.

Si

Si vis, ut in tua anima nascatur timor salutaris, & ut amoveat omnes inclinationes ad peccatum, non habes meliorem modum, quàm ut primordia & novissima tua memoreris, & ut benè comprehendas per continuas & devotas reflexiones, quò venisti, & quò progrediaris; Quod sit tuum principium, & quis tuus finis, quæ beneficia receperis, & cui obligatus sis, quid debeas tuo Creatori, & quid tibi Judex tuus debeat.

Debita & obligationes versus tuum Creatorem non sunt materia alicujus longioris discursûs, sed longioris meditationis, & quamvis quodlibet verbum non nisi unicum punctum includat, plures tamen anni & quidem sæcula admirationis & silentii requiruntur ad quodlibet verbum.

Id quod mirabilius & consideratione dignius est, quod hæ obligationes non cessaverint ab ortu tuo crescere, & quod adhuc omni momento tecum crescant, tuam nativitatem præcesserint, & seniores te sint.

Incepisti vivere, sed Deus non ince-

A 7

pit

pit recordari tui; Ante omnia primordia, & ante omne tempus fuit Deus, qui te amavit.

Recordare pariter, tu qui nihil fuisti, quali modo Deus te extraxerit, & cum quali honore egressus fueris ex æviterno opprobrio, nam dum te Creator in primo homine producere voluit, fecit coelum & terram, hoc est duos mundos & duos Paradisos, quos tamen etiam non nisi in tui gratiam creavit.

Ipse cumulus gratiarum est, quod te creaverit non nisi pro se solo, & quod tibi tuum esse dederit, ut sis in æternum cum ipso unitus, non aliud volens, quam ut suum divinum per omnem æternitatem durans officium sit pariter tui temporis, & tuæ vitæ mortalis officium, nempe cognoscere & amare Deum.

Ineffabilis gratia! honor supremus & infinitus! sed res terribilior in hac vita tam gloriosa, quod omne momentum, quo vivis sine amore Dei, sit peccaminosum, & quod hæc peccaminosa momenta & ingritudines numerabuntur, & in hora mortis tuæ examina-

buntur.

buntur. Deus incepit per beneficia, finiet per severum iudicium.

Ille, qui te quæsiuit per tot annos, ut te salvet, vocabit te brevi, ut te iudicet, & dum ante oculos suæ iustitiæ comparabis, considerabis in tua persona, quid ex eius, & quid ex tua parte habeas, illud quod ipse in te operatus est, & quid tu facis, & adhuc hodie operaris.

Comparabit tuas actiones cum suis, & coget tuam conscientiam, ut eas ipsa met comparet, & contempletur opera suæ Sanctitatis cum operibus tuæ malitiæ conjuncta in eodem corde.

Fac nunc hanc comparisonem ad pedes Crucifixi ante tuum Redemptorem & tuum Patrem, id quod facies in illa die ante tuum Iudicem, cum videbis veritates in illo libro, in quo cunctæ scriptæ reperiuntur.

Considera, quid sit misericordia, quæ prævenit tua merita. Quid sit ingratitude, quæ secuta est misericordiam, & quæ fuit concepta in medio gratiarum.

Quid sit iustitia, quæ examinat bonum

num

num & malum, quæ ponderat bonitates Dei, & peccata hominis, & quæ in uno & altero æternitatem conspicit.

Denique quid sit æternitas, ubi peccatores non cessabunt esse peccatores & superbi, & ubi Judex sine fine erit justus, ubi sua Sanctitas erit mensura suæ iracundiæ, & sua iracundia infinitè offensa, mensura supplicii, & sua infinita pulchritudo, quam nunquam contemplantur, mensura desperationis omnium peccatorum.

Nimis multum loquor, maximè in re, ubi nihil minùs quàm loqui oportet: Historia enim hominis non indiget aliud, quàm hæc quatuor verba. Ipsius recreationes cessabunt. Ipsius actiones judicabuntur. Ipsius peccata punientur. Ipsius pœnæ erunt æternæ.

Hic habes id quod non legas, sed id quod mediteris & contempleris. Quamcunque etiam opinionem mundus de aliquo docto homine habeat, si nondum cœpit meditari desuper, nondum cœpit esse sapiens.

Juventus & stultitia cogitant solummodo

modo de præfenti, avaritia ad futurum; Prudentia politica verò recordatur illius quod heri factum, & prævidet ea, quæ cras futura sunt. Vera sapientia fert visum suum ex una parte ad initium temporis & creationem hominis, ex altera verò parte ad ipsam mortem, & usque ad æternitatem, ex his duabus extremitatibus ita ab invicem sejunctis ipsa sibi format suum præfens tempus, & ab hodierna die desuper cogitare non cessat.

REGULA QUINTA.

Impius cum in profundum venerit, contemnit. Prov. 18.

PARAPHRASIS.

Ratio, quare non seriò super has veritates christianas reflexionem facias, & tuam conversionem vilipendas, quasi rem minimam pro homine docto & nobili, est ipsa consuetudo, quam contraxisti vivendo disordinate, & nihil tuis passionibus denegando.

Ista mala consuetudo est fundamentum abyssus, ex qua rarissime peccator egredietur ad vitam poenitentia ac salutis. Opor-